

Ordføreren (Buſt): Maa det være mig tilladt at fremkomme med nogle ganſke enkelte Bemærkninger, forinden jeg udtaler mig om det Andragende, ſom er det eneſte, der er henviſt til Kultusministeren. Jeg vil forſt gjøre Thinget opmærksom paa, hvad det jo forøvrigt har kunnet gjøre ſig beſjendt med ved at læſe diſſe Ting igen-nem, at der i Skrivellerne foran i Betænkningen er Svar i alt Fald paa en Del af de Andragender, ſom tidligere ere blevne henviſte til forſkjellige Miniſtre. Der er dog enkelte, hvorpaa der ikke er ſvaret endnu, men ſom dog tildeſ ere afgjorte ved For-handling med Miniſtrene i de allerſidſte Dage. Det var den ene Bemærkning, ſom jeg vilde tillade mig at gjøre. Den anden angaar et Forhold, ſom jeg antager har vaſt en Del Opmærksomhed blandt Medlemmerne, nemlig at der ikke er blevet gjort nogen Indſtilling om Invaliderne. Invaliderne ere jo meget populære her i Folke-thinget, og i de ſenere Aar er der gjort forſkjellige Skridt til at gjøre Noget for dem, og jeg kan ikke ſige Andet, end at den nuværende Finantſminiſter ikke har ſtillet ſig ganſte uvillig overfor Invalideſagen; vi have jo endog for ikke mange Aar ſiden fra ham ſaaet et Lovforſlag, hvorved Invaliderne ſik 25 pCt. Tillæg. Grunden til, at Udvalget nu ikke har indſtillet noget Andragende om Invaliderne, men derimod ſagt i Betænkningen, at det nærmere vil forhandle denne Sag med Finantſministeren, har været den, at Udvalget indſer, efterſom Praxis nu en Gang er her i Landet, at det ikke kan nytte den ene Gang efter den anden at indſtille Andragender, ſom Miniſteren negter at honorere. Det kan ikke nytte vedkommende Andragere Noget, og derfor var det bedre for dem, derſom det var muligt at naae et virkeligt Reſultat paa anden Maade. Udvalget har derfor ment, at det gavner diſſe Invalider bedſt ved at ſe at komme til Overenſtomſt med Finantſministeren, ſaa at de Invalider, ſom ikke ligefrem kunne levere juridiff Beviſ — thi ſaa kan der jo ikke være Tale om Andet end, at de iſølge de gjældende Lovbeſtemmelſer have Retſkrav paa Underſtøttelſe — ogſaa kunne ſaae nogen Underſtøttelſe af Statskaſſen, naar der blot er Sandſynlighed eller blot nogen Sandſynlighed for, at deres Invaliditet ſtammer fra de Saar, de have ſaaet i Krigen. Der er for-handlet med Finantſministeren derom; nogen Overenſtomſt er ikke naaet endnu; men jeg vil dog haabe, at det vil kunne lykkes med Tiden at ſaae i alt Fald Nogle optagne. Det gjør mig imidlertid vndt at maatte ſige, at der foreløbig ikke er blevet nogen Over-

enſtomſt, hvad der kunde have været ønskeligt nok for vedkommende Andragere. — Endelig ſkal jeg ſige angaaende Andragendet under Nr. 9, at det ſkulde forhandles med Indenrigsministeren, hvad der da ogſaa er ſket, og Miniſteren er gaaet ind paa at vilſe foretage en nærmere Underſøgtelſe af diſſe Forhold. Ogſaa Andragendet under Nr. 38 er forhandlet med Indenrigsministeren, og der er naaet det Reſultat, ſom jeg haaber den paagjældende Mand vil være fornøiet med. — Kirke- og Underviſningsministeriet vedkommende er der alſaa kun et Andragende, nemlig Andragendet under Nr. 2 fra Gaardeier Peder Raſmuſſen Møller af Beſterſkjerninge om Underſtøttelſe til Fremme af hans Virksomhed ſom dramatiſt Forfatter. Dette Andragende var ogſaa fremme i Fjor, men blev da ikke behandlet. Jeg behøver ikke at omtale denne Sag videre; thi i Henhold til en Skrivelſe, der kom fra Miniſteren 26de Januar 1888 har den ærede Kultusminiſter anført netop det, ſom jeg ogſaa vil anføre til Forſvar for denne Mand, at han har Atteſter fra 3 ſaa beſjendte Mænd her i Landet ſom Dr. Bloug, Richardt og Paſtor Hoſtrup. Diſſe tre Mænd have anbefalet ham til at ſaae Underſtøttelſe, og der er da foruden dette endnu en Grund, ſom kan gjøre Mange tilbøielige til at anbefale ham til Underſtøttelſe, nemlig Enſ eget Stjøn over den officielle Produktion, ſom foreligger fra denne Mand. Jeg ſkal med diſſe ſaa Ord tillade mig at anbefale ham til den høitærede Kultusminiſter, og jeg kan ikke tænke mig Andet, end at den høitærede Kultusminiſter efter de Oplyſninger, han ſelv har meddelt Udvalget for kort Tid ſiden, vil ſtille ſig velvillig til Henviſningen.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Scavenius): Jeg for mit Vedkommende har Intet imod, at Folkethinget henviſer dette Andragende til Miniſteriet. Jeg tænker vel ogſaa, at der ſkal blive Raad til i det kommende Aar at meddele ham en midlertidig Bevilling.

Da ikke Flere ønskede at udtale ſig, var Forhandlingen om dette Afſnit ſluttet.

Efter at der ved en paa ſædvanlig Maade foretagen Afſtemning var afgivet 47 Stemmer for Forſlaget og ingen imod ſamme, blev ved et paa Grund af det utilſtrækkelige Stemmeantal foretaget Navneopraab, ſom nedentſtaaende Stemmelifte nærmere udbiſer,